

Rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 02.06.1964, sp. zn. 3 Co 149/64, ECLI:CZ:KSCB:1964:3.CO.149.1964.1

Číslo: 3/1965

Právní věta:

Ochranné léčení je ochranným opatřením trestního práva a může je proto vyslovit jen soud v řízení trestním.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 02.06.1964

Spisová značka: 3 Co 149/64

Číslo rozhodnutí: 3

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Ochranné léčení

Předpisy: 140/1961 Sb. § 72
§ 86

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Českých Budějovicích v občanskoprávním řízení vyslovil u nezletilého ochranné léčení podle § 72 odst. 2 písm. a) tr. zák. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že nezletilec si již zřejmě není vědom svého jednání a lze předpokládat, že se ho dopouští vzhledem k svému nepříznivému zdravotnímu stavu.

Krajský soud v Českých Budějovicích změnil rozhodnutí soudu prvního stupně tak, že nařídil nad nezletilým J. G. narozeným 24. 12. 1952, ochrannou výchovu.

Z odůvodnění:

Soud prvního stupně pochybil, když uložil ochranné léčení podle § 72 odst. 2 písm. a) tr. zák. Podle tohoto ustanovení může soud uložit ochranné léčení tehdy, jestliže pachatel spáchal trestný čin ve stavu zmenšené přičetnosti a jeho pobyt na svobodě je nebezpečný. Ochranné léčení opatřením trestního práva a může ho proto uložit soud v řízení trestním. V občanskoprávním řízení tak soud učinit nemůže, neboť ho k tomu nezmocňuje výslovné ustanovení trestního zákona. Jen tehdy, kdyby trestní zákon umožňoval uložení takového opatření v občanskoprávním řízení, bylo by lze takové opatření uložit. Trestní zákon však to umožňuje toliko u ochranné výchovy podle § 86 tr. zák.

Nebylo proto uložení ochranného léčení v řízení občanskoprávním podle ustanovení trestního zákona přípustné.

V případě nezletilého bylo namíste uložení ochranné výchovy podle § 86 tr. zák. Tu může soud v řízení občanskoprávním uložit, je-li takové opatření nutné k zajištění řádné výchovy nezletilce, byť i mladšího než 15 let, spáchal-li čin, který by jinak byl trestným činem. O takový případ právě jde, neboť – jak plyne z odůvodnění rozhodnutí soudu prvního stupně – nezletilec se dopouštěl celé řady jednání, které by jinak bylo nutno posuzovat jako trestné činy krádeže.

Protože v rodinném prostředí výchova nezletilého nebyla zajištěna, jak vyplývá z výsledků řízení, přicházela v úvahu právě ochranná výchova. tento závěr je v souladu i se zprávou Dětské psychiatrické léčebny v O., podle níž u nezletilého nejde o projevy, které by vyžadovaly léčbu, ale jen o poruchy vůle a známky nedostatečné výchovy v dřívějším životě. Proto je podle názoru léčebny v zájmu nezletilého prospěšné umístění v příslušném kolektivním zařízení výukového a výchovného typu.